767/07

Den 19. marts 2007 blev i sag nr. 68.212:

xxxxxxx xxxxx
xxxxx xx xxxxx xxx xxx
xxxx xxxxxxx

mod

Tjenestemændenes Forsikring
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Tjenestemændenes Forsikring, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at der ikke foreligger et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand.

Klageren anmeldte den 3/1 2005, at hun havde pådraget sig psykisk skade under et kursus. Skadedatoen er angivet til den 28/4 1997. Om skadesårsagen har hun oplyst, at en psykolog gik psykisk meget tæt på. Skaden er anmeldt til Arbejdsskadestyrelsen den 23/7 1997 som en arbejdsbetinget lidelse og anerkendt af Arbejdsskadestyrelsen som en arbejdsulykke.

I speciallægeerklæring udarbejdet den 7/5 2006 af speciallæge i psykiatri A.U.P. hedder det:

"**Sygdomshistorie og aktuel psykopatologi**

...

Da hun begyndte at arbejde efter sin barselsorlov i 1997, hun var da 29 år gammel, skulle hun først på et obligatorisk internatkursus om teambuilding. Prøvede at udsætte kurset fordi hun helst ville begynde at arbejde praktisk efter datterens fødsel.

Det lykkes hende ikke. Klienten oplevede dette kursus som meget traumatiserende og grænseoverskridende. Alle deltagere sad sammen med en psykolog, der stillede dem personlige spørgsmål om bla. deres seksuelle forhold. De blev truet med at det ville blive meldt til deres arbejdsgiver, hvis de ikke svarede og at de risikerede at blive fyret. Seancerne blev filmet, klienten angiver at 'der skete mange ting' uden at hun kan forklare hvad hun mener. Kurset varede 1 uge. Siden da har klienten oplevet sig forandret og der er en afstand mellem hende og andre. Hun flyttede fra sin kæreste en måned senere, angiver at det ikke var muligt for hende at tåle hans tilstedeværelse, mener at det kom efter kurset, havde ikke oplevet det før."

I et følgebrev til speciallægeerklæringen af 8/5 2006 har speciallægen endvidere bemærket:

"J.P. synes også at klienten lider af en form for post psykotisk tilstand i forbindelsen med de belastende begivenheder, som hun blev udsat for, især kursus fra 1997."

Psykolog B.M. har om hændelsesforløbet i skrivelse af 13/10 1997 til klagerens arbejdsgiver noteret:

"J. var på kursus med P. 28.4.-2.5.97. Hun følte sig her presset til at fortælle om sit parforhold efter en øvelse, hvor hun og de øvrige deltagere skulle tegne og farve forskellige følelser. Instruktøren overbeviste hende herefter om, at den måde, hun levede på ikke var god nok. Hertil kommer, at en salgschef fra T., der deltog i kurset, prøvede at 'lægge op' til J., da hun ville i seng. J. beskriver selv denne oplevelse som sexchikane."

På Arbejdsskadestyrelsens foranledning er indhentet speciallægeerklæring af 9/6 2001 fra speciallæge T.V., hvori det om hændelsesforløbet anføres:

"Nuværende:

Efter at være vendt tilbage til arbejdet 07 04 97, fik hun at vide at hun skulle deltage i et internatkursus allerede 21 04 97. Forsøgte at få lov til at udskyde dette kursus til senere, ville nødig være borte fra hjemmet i flere døgn på dette tidspunkt, da dette ville betyde at datteren, der dårligt havde vænnet sig til at være uden hende i dagti-

den, nu skulle passes af andre i flere døgn i træk. Fik afslag på denne anmodning, fik heller ikke støtte i fagforeningen, og måtte derfor tage med på kurset.

På kurset forsøgte hun at holde sig så passiv som muligt, da der foregik forskellige øvelser der, som hun ikke brød sig om, bl.a. skulle de finde 'deres personligheds modsætning': hun skulle her deltage i et rollespil, hvor hun var en lille åndssvag pige der levede sammen med sin moder der var luder. Følte sig meget utilpas ved denne situation, men presset både af kursusledelse og andre deltagere til at fortsætte. Var også i 'den varme stol', hvilket indebar at hun sad i en stol, foran de andre ved siden af psykologen og skulle fortælle om sit liv, medens der blev videofilmet. Fik herunder af psykologen at vide, at hun 'levede et forkert liv' og videre at 'det kunne man ikke'. Fik det dårligt bagefter denne oplevelse. Hun havde fortalt om sit liv med sin syge mand, også mere intime detaljer.

Efter denne oplevelse havde hun endnu en belastende oplevelse på kurset. Om aftenen, efter at de havde spist en bedre middag, kom en af hendes chefer ind på hendes hotelværelse, idet han i beruset tilstand trængte sig forbi hende da hun åbnede for hans banken på døren. Hun kunne ikke formå ham til at forlade værelset af sig selv. Prøvede herefter at bugsere ham ud og hen til hans eget værelse, han begyndte under dette at overgramse hende. Hun kom fri af ham og ind på sit eget værelse. Forsøgte at sove, men kunne ikke, fik det psykisk dårligt om morgenen, talte med nogle af kursusarrangørerne, som foranledigede en samtale og en undskyldning fra forulemperen. Ikke desto mindre vedblev samme chef at 'vimse rundt om hende' på arbejdspladsen.

...

<u>Konklusion</u>:

Undersøgte er en nu 33-årig kvinde, der forud for det omtalte forløb, ikke har udvist tegn på psykisk lidelse. I 1997 udsattes hun for et forløb af hændelser, der dels hver for sig var af belastende karakter, men som specielt på grund af deres tidsmæssige sammenhæng, og indbyrdes årsagsvirkning, fik meget betydelige konsekvenser for undersøgte og hendes videre liv.

Sådan som hun som hun har forklaret det, må man sige at hun ar været udsat for en hel række af traumatiske oplevelser inden for ganske kort tid:

1. Hun blev i april 1997, under trussel om ikke at kunne fortsætte på arbejdspladsen, presset til at forlade sit knap 1 år gamle barn i flere døgn, kun 14 dage efter at hun var startet arbejde efter barselsorlov.
2. Hun blev på kurset udsat for betydelige grænseoverskridelser fra kursusleders side.
3. Hun udsattes på kurset yderligere for en beruset chefs seksuelle overgreb.
4. Som en direkte reaktion på det på kurset passerede, bliver manden så uudholdelig i sin adfærd, at hun må forlade ham.
5. Hun udsattes fortsat for sexchikane på arbejdspladsen af den samme person der forulempede hende på kurset.
6. På grund af svigtende arbejdsevne måtte hun gå på deltid, og dermed reducere sin indtægt så meget, at hun har måttet opgive sin lejlighed."

Klageren er ikke tilfreds med selskabets afgørelse og har ved skrivelse af 20/11 2005 indbragt sagen til nævnet. Hun har over for nævnet anført:

"Begrundelse for, at jeg ikke mener at min sag er behandlet korrekt er, at såvel Arbejdsskadestyrelsen som PFA og Topdanmark har anerkendt skaden og handlet derefter."

Selskabet har ved skrivelse af 20/12 2005 fastholdt afgørelsen og til støtte herfor anført:

"Det er vores kunde, der har bevisbyrden for, at der er indtruffet et dækningsberettiget ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand.

Den modtagne klage giver os ikke anledning til at ændre vores afgørelse. Det er fortsat vores vurdering, at ulykkesdefinitionen i forsikringsbetingelserne ikke er opfyldt.

Vi henviser specielt til den fremlagte speciallægeerklæring. Heraf fremgår blandt andet, at vores kunde over en tidsperiode i 1997 var udsat for et forløb af hændelser,

som 'på grund af deres tidsmæssige sammenhæng, og indbyrdes årsagsvirkning, fik meget betydelige konsekvenser for undersøgte og hendes videre liv'.

Da der er tale om flere hændelser, der sammen og over længere tid i løbet af 1997, medførte vores kundes skade, er dette ikke en 'pludselig indvirkning', og allerede derfor opfylder skaden ikke ulykkesdefinitionen i betingelserne.

Uanset om det godtgøres af vores kunde, at alene én af de beskrevne hændelser forårsagede hendes personskade, må vi desværre stadig fastholde, at ulykkesdefinitionen ikke er opfyldt.

I ingen af de beskrevne hændelser ses vores kunde at have været udsat for en 'en pludselig udefra kommende påvirkning'.

l denne forbindelse skal vi henvise til ankenævnskendelse nr. 55.341.

Herudover kan det tilføjes, at det ikke på baggrund af sagens oplysninger kan lægges til grund, at der på noget tidspunkt har været tale om, at kunden var i direkte centrum for en - livstruende - begivenhed.

Vi henviser i denne forbindelse til ankenævnskendelse nr. 58.092, hvor klageren på vej til en bankboks blev udsat for et røveri. Af kendelsen fremgår: 'Nævnet udtaler: Nævnet finder, at også psykiske skader efter omstændighederne må anerkendes som ulykkestilfælde, særligt i et tilfælde som det foreliggende, hvor klageren har været direkte i centrum for begivenheden (røveriet)'. For god ordens skyld skal vi i denne forbindelse også gøre opmærksom på, at der i denne afgørelse også var tale om legemsbeskadigelse, hvilket også var tilfældet i ankenævnskendelse nr. 63.959.

Vi henviser i denne forbindelse også til FED 2000.823ØLD samt Ivan Sørensens artikel om psykiske skader i UfR2004B.28.

Kunden oplyser, at Arbejdsskadestyrelsen, PFA og Topdanmark har anerkendt skaden.

Hertil skal vi bemærke, at det forhold, at skaden er anerkendt, som en arbejdsskade, ikke uden videre fører til, at skaden også skal anerkendes under kundes private ulykkesforsikring, ligesom det forhold, at der udbetales pension under en pensionsordning kan.

Vi fastholder derfor, som ovenfor nævnt vores afgørelse."

Klageren har efterfølgende indsendt kopi af Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 27/9 2006 vedrørende hendes tab af erhvervsevne. Erhvervsevnetabet er heri fastsat til 65 %.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**1 Hvad dækker forsikringen**

Forsikringen dækker følger af ulykkestilfælde inden for det dækningsomfang, der fremgår af policen.

Ved ulykkestilfælde forstås en tilfældig, af den forsikredes vilje uafhængig, pludselig, udefra kommende indvirkning på legemet med en påviselig beskadigelse af dette til følge.

Brok, lændehold, muskel- og senebrist, forvridninger, forstuvninger og forstrækninger betragtes ikke som ulykkestilfælde, medmindre de er forårsaget af en udefra kommende indvirkning."

Nævnet udtaler:

Som anført i konklusionen i speciallægeerklæringen af 9/6 2001 har klageren som led i sit arbejde været udsat for flere begivenheder/begivenhedsforløb med erhvervsevnetab til følge.

Hverken hver for sig eller samlet kan disse begivenhedsforløb anses som ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand.

Nævnet bemærker på den givne foranledning, at fastsættelse af klagerens erhvervsevnetab er uden betydning for vurdering af, hvorvidt der foreligger et dækningsberettigende ulykkestilfælde.

Herefter

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand